

Publicerad 2013-10-21 00:59 av Cross

Försöker få tunga känslor, till lätta ord... Rakt från mitt inre.

Fast i fällan

Det känns omöjligt,
att jag en dag ska få omfamna dig.

Men imorgon när jag vaknar,
är jag redan där igen.

Fast i fällan,
där jag varje dag fastnar med foten.

Jag ser dig,
hur vacker du är.

Alla barriärer sprängs,
ingenting är omöjligt.

Jag är där i tanken,
där jag vill vara själv.

Förnuftet tilltar,
men jag slår ner det direkt.

Jag får se dig,
men har inte modet.

Du är nära,
men jag är borta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cross med Poeter.se id #45511 innehar upphovsrätten